

Семейните войни пълнят затворите с психопати

Проф. Ян Пит Де Ман (54) е психологически съветник в Държавния център по социални грижи в Антверпен, консултира осинователи и премени семейства и е един от световните специалисти по почти непознатия синдром на родителско отчуждение (ПАС), който води до големи отклонения в детската психика. Създал е групи на пострадали деца и родители по подобие на анонимните алкохолици. Заедно с асистентката си - Сабрина Галов, той бе гост на конференция, организирана от фондация Психологическа подкрепа и Център за изследвания и политики на жените във вторник. На кръглата маса бе показан и ИТ, пред който гостите дадоха първото си интервю.

Проф. Де Ман, бяхте в Мадрид в края на март, когато синдромът ПАС бе оприличен на опасен феномен.

Той представлява програмиране на детето от единия родител, за да мрази другия, който напълно се отхвърля, и "разболява" предимно разделени семейства. Откривателят е американецът Ричард Гарднер. Синдромът поражда агресивност при момчетата и депресия при момичетата и това е най-безобидното. Последното е психопатия. Забелязан е и садомазохизъм, но не е доказана деволюция.

При ПАС-синдромът детето безкомпромисно вярва на единия родител и също така безкомпромисно отхвърля другия, като дава воля на фантазиите и си изменя дори сексуално насилие.

В Белгия 80% от децата при развод се дават на майките, в България - 90%. Мъжете по-често са мислени, а жените - манипулаторки. Момиченцата са по-устойчиви на внушения, но развиват анорексия или булимия.

Г-жа Галов, лечим ли е ПАС?

Все още синдромът се изследва, но той засяга много страни на личността. Най-

Столичната община, 4 април, 15 ч. Проф. Ян Пит Де Ман и Сабрина Галов разясняват ПАС на 5-часова конференция. Снимка Георги КОЛЕВ

вече жертви са тийнейджърите, защото различават реалност и фантазия. А малките се доверяват сялапо.

Според данните момичетата без бащи забременяват нежелано 2,5 пъти по-често от останалите. 53% от сямобуйките са без татковци. При момчетата без мъжко рамо 83% бягат от дома и над 37% по-често от другите стават наркомани. Около 50% от затворниците са израснали без един родител. Характерното е, че те нямат никакво чувство за вина. В световен план семейството е в криза, т. е. и в България.

Г-н Де Ман, какви са психическите проблеми при най-малките?

Между 3 и 10 г. детето е особено уязвимо, не може да мисли критично и опасно-остите, които му внушава родител, приема като свои. То е принудено да се откаже от изследване на действителността и да се довери на родителя, водено от страх да не го изуби. При 90% страхът е да не умре майката. Ако нейното намерение е да изолира бащата, тя има лека задача. Колкото по-малко е детето, толкова по-бързо взема нейна страна. Заради

собствената си сигурност рождата се идентифицира с агресора-отчуждителя. Казва си: "Мама изгони татко, защо да не изгони и мен?" А майката създава коалиция "Ние срещу другия свят" - също заради страх от самата.

Госпожо, как да познаем синдрома?

Спомняте ли си нещо от 3-годишната си възраст? А ПАС-децата всичко помнят! Обясняват ситуации всеки път по различен начин. Каресват спомените за насилие. Пред съд казват "Мразя баща си и не искам да го виждам". И за майката могат

да изрекат: "Тяпа е. И да не я вижда, все ми е таа". При тях единият родител е само добър, другият само лош. Отрочето има амнезия за хубавите спомени преди раздялата и няма разнообразни чувства. То пренавтаря думите на родителя, при когото живее. Амгултация на душата! Но това го поставя в голямо вътрешно напрежение.

Професоре, всички деца на samotни родители ли минават през ада?

Не. Около 10% от децата са употребени за омъщение, но броят ни расте поради стреса. В Белгия сме безкомпромисни към родители, които прекъсват връзката на рождата с другия. Правени са опити, като 22 деца са пратени да живеят при родители, от които другият ги е отчуждил, а 17 са останали при този, с когото са живели винаги. Първите са се излекували, вторите са се влошили. Успешна стъпка е децата да се адаптират към двата дома на двамата родители, като престоят във в тях.

Как да ги предпазим?

Да не присъстват на казните. Когато единият родител предава на другия рождата, да си тръгва бързо. Да не го водят заедно на училище. Момичетата да живеят с майките, момчетата с бащите. Финансова подкрепа и от двамата. Най-добрият дом е т. нар. споделен дом - родителска къща. И вместо детето да ходи при родителите си, те да идват при него. Птиците правят така. Ако детето не познава биологичния си баща, да се запознае с него. То ще бъде щастливо до голяма възраст. Такъв е случаят с Данаей от вашия ВМГ-Брадър.

Едно интервю на Ваня ПАНКОВА